

tíðindablaðið

sosialurinnPostsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevari: p/f sosialurinn

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Bláðólk: Hagni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurinn. Prent: p/f pressan 1981

Samráðingar frægasta loysnin

oddagrein

Samráðingarnar at bjarga vestara parti av Beirut undan oyðilegging halda fram. Ynski eru frammi um, at allar fremmandar herdeildir t.v.s. sýrar, ísraelar og palestinar skulu úr Libanon.

Tá ein meiriluti í ST í 1947 samtykti at seta á stovn statin Ísrael, varð hetta av flest øllum hildið eitt rættvíst stig at taka til frama fyri jødiska fólki. Í öldir høvdu jødar verið kúgaðir og jagstraðir, serliga í Europa. Jagstratin kom í hæddina við ræðuligu týðingini av seks milliónum jødum, sum nasistarnir framdu undan og undir seinna heimsbardaga.

Tey vóru fá, sum í samband við stovnanina av ísraelska statinum sóu, at nú var eitt annað fólk fyri órætti. Hvi skuldi hetta fólk liða undir, at europear ikki toldu at hava onnur fólk inni hjá sær, og at ein nýggj útlendsk hugsan hevði sæð dagsins ljós. Tí settu palestinar seg hart ímóti statinum Ísrael.

Staturin Ísrael hevur nú verið til í skjótt 35 ár og vildi tað verið ein nýggjur órættur móti jødiska fólkinum, um Ísrael hvørur av kortinum. Men samstundis má ásannast, at staturin Ísrael, sum

hann nú er skipaður, í sær sjálvum er ein forðan fyri eini rættvisari loysn í Miðeystri, sum gevur palestinska fólkinum tey rættindi, sum ein og hvør fræls tjóð eigur.

Hóast Ísrael hernaðarlaga hevur vunnið á PLO, so er tann politiski sigurin alt annað enn visur. Ísrael verður alt meiri og meiri avbyrgt, EEC-londini hava harðliga átalað ísraelska ágangin móti Libanon og Beirut, og USA førir sum ongantið áður óbeinleiðis samráðingar við PLO.

Fyri at verja sína ávirkan í Miðeystri og umdømið í heiminum fer USA, nú PLO hernaðarlaga hevur tapt, at leggja trýst á Ísrael at fáa gongd aftur á samráðingarnar við Egyptaland um sjálvstýri fyri teir 1,3 milliónir palestinararnar, ið liva vestaru megin Jordan og í Gaza. Hesar samráðingar eru partar av Camp David-semjuni, ið sum kunnugt førdu við sær frið millum Ísrael og Egyptaland.

Ísraelska umdømið í heiminum er dalandi, og ikki verður tað frægari, um teir gera av at taka vestara part av Beirut, so sakleys í túsundatali lata lív umframt tey higartil minst 10.000 deyðu í Libanon innrásini. Samráðast ísraelar nú, verður tað til teirra fyrimun og ein stór hjálp til varðveitan av heimsfriðinum.

Íløgan til vatnorkuútbyggingina rættiliga stór í mun til tað, ið fæst burtur úr

Øll mugu medvirka til, at vandalisman móti umhvørvinum heldur uppat, segði Vilhelm Johannesen m.a. í røðuni hann helt á midnáttarsamkomuni leygarkvöldið á vestanstevnu.

Hernaðardubbingin, ótálmaða troytanin av rávørunum og orkukeldunum seta mannaættina í stóran vanda.

Gott stevnufólk!

Fyrst á hvørjum sumri stevna fólk úr øllum landinum til Klaksvíkar at halda norðoyastevnu. Norðoyastevnan er sum kunnugt tann fyrsta av summar- og itróttarstevnunum. Stutt eftir eru vit á Skálafjørðinum til stevnu har. Á hesumri halda vit jóansøku í Suðuroy. Nakad seinni verður so vestanstevnan hildin her í oynni ella hinumegin Sundið. Til endans stevna foroyingar í stórum tali til Havnar at halda ólavsøku — tjóðarhátíðina miklu.

Tá ein skal flyta roðu á eini summar- og itróttarstevnu so kann ein illa lata vera við at gera sær eina meting um summar- og itróttarstevnurnar sum heild. Eru stevnurnar tað bera fjant og fjas ella hava tær nakad veruligt virði? Hetta er ein spurningur sum fleiri fólk seta sær sjálvum og øðrum. Sjálvur meti eg, at stevnurnar hava verið og framvegis eru karmurin um eitt og annað, sum eftir minum tykki er av sera stórum týðningi. Her hugsi eg t.d. um kappróðurin. Hendan okkara tjóðartrótt hevur fingið fast innivist á stevnunum, og vóru stevnurnar ikki, hevði tað verið eitt ivamál um hesi itróttargrein var liv lagað. Somuleiðis hugsi eg um fólkafundirnar, sum eini hava fingið fast innivist á stevnunum, og so tað, at fólk á hesum stevnu hava møguleika fyri at hitta gamlar vinir og gamlar kenningar.

Hóast nógv gott soleiðis kann sigast um stevnur — so kann eg kortini ikki lata vera við at endurtaka nakad av tí, sum røðarin, ið setti jóansøkuna fyri tveimur vikum síðani, drog fram. Hesin visti á tann vandan, at stevnurnar fara at kólna í plastikkmentan og bensinosa og visti á, at tað menniskjaliga og viðkomandi er við at hvørva. Her lúrir ein vandi, ið vit eiga at vera sera vaknir yvir fyri, um vit vilja okkara summar- og itróttarstevnum tað besta.

Stevnurnar eru ein partur av tí síðarvi, sum

okkara ættarlið fekk frá fedrunum og verður tað sostatt okkara skylda at flyta eisini hendan partin av arvinum viðari til tað komandi ættarliðið. Og her eiga vit at ansa væl eftir, at tað, sum vit flyta viðari, ikki verður vanskjalað. Vit kunnu á ongan hátt vera nøgd við, at tey komandi ættarliðini skulu arva nakrar summar- og itróttarstevnur, sum eru kvaldar í plastikkmentan og bensinosa og har tað menniskjaliga og viðkomandi er horvið. Hendir hetta, so er orsök in tann, at vit ikki hava megnað at umsita hendan partin av arvinum. Og tað kunnu vit ikki lata sita á okkum.

Tá summar- og itróttarstevnur verða hildnar leggja vit gerandisbúnan eina løtu og vit taka veitslubúnan uppá. Vit gloyma tað dagliga og gerandisliga streivið og stríði. Vit hittast til leik, til gaman og til álvara. Í tí alvarsama partinum av eini stevnu eru fólkafundirnar. Her er tað ikki av leið, at vit triva í eitt og annað av tí, sum leikar á í okkara dagligu tilveru, burturi sum heima, og sum er av týðningi fyri okkum og tey komandi ættarliðini, ið skulu búleika her á hesum klettum.

Á eini stevnu sum hesari luttaka ungfolk í sunnum og so at siga vandaleysum itróttar-kappingum. Men samstundis mugu vit ásanna at øll mannaættin luttekur í fleiri sera vandamiklum kappingum. Stórveldini kappast um at framleida vápn. Tey luttaka í tí sonvndu kappdubbingini. Longu í dag eru meira enn 60.000 kjarnorkuvápn í heiminum. Hetta er nóg mikið til at gera av við okkum øll fleiri ferðir. Tað er bæði meiningseyst og vitleyst at henda kappdubbing skal halda fram. Tað er einans eitt fátal av einstaklingum, sum luttaka í hesi kapping við vilja og av áhuga fyri kappingini, meðan tað stóra talið av fólki er partur í hesum óhugnaliga leiki, uttan at tey sjálvi vilja tað, og summi ennátta uttan at tey vita av tí, men hesi vera øll rakt um tann vanlukka hendir, at bara ein partur av hesum óhugnaliga vápnum verður tikin í nýtslu. Meira enn nakrantíð áður er tað tí neyðugt og av heilt avgjörðum týðningi at savna eina sterka fylking ímóti framhaldandi hernaðardubbing. Vit höma ein litlan ljósglotta, tá vit av og á hoyra tíðindi um,